

sættelsen ved repræsentationen var skattepligtige efter § 1 og derfor fortsat skal undergives beskatning efter denne regel, kan finansministeren dog ligesom efter de gældende regler fritage for beskatning, således at de alene bliver undergivet eventuel skattepligt efter § 2.

Personer, der er hjemmehørende i Grønland og midlertidigt opholder sig her i landet på studier, i lære eller for at modtage anden uddannelse, samt personer, der er ansat i den danske stats tjeneste med tjenestested i Grønland og midlertidigt opholder sig her i landet, har med hjemmel i den hidtidige kommuneskattelovs § 3, stk. 2 og 3, kunnet fritages helt eller delvis for at svare kommuneskat under opholdet her i landet. På grundlag heraf er de nævnte personer i praksis blevet fritaget for at svare kommuneskat af alle andre indtægter end løn og anden erhvervsindtægt oppebåret her i landet under opholdet her; de er altså navnlig blevet fritaget for kommuneskat af permissionsløn og eventuelle andre indtægter bevaret i Grønland under opholdet her i landet. I samme omfang som der således er bevilget fritagelse for kommuneskat, er der med hjemmel i statsskattelovens § 37 bevilget fritagelse for statsskat.

Under en ordning med skat af den løbende indtægt, vil det være mere hensigtsmæssigt med en lovbestemmelse, der angiver skattefritagelsens omfang, end med en i hvert enkelt tilfælde bevilget skattefritagelse. En sådan lovbestemmelse indeholdes i forslaget § 3, stk. 3, der vil føre til skattefritagelse i praktisk talt samme omfang som hidtil, idet de pågældende personer under opholdet her i landet alene vil blive begrænset skattepligtige af de i forslagets § 2 nævnte indtægter; det bemærkes dog, at der ved beregningen af almindelig indkomstskat ikke vil tilkomme de pågældende personfradrag i medfør af forslagets § 36, medmindre sådanne ganske særlige omstændigheder foreligger, at der i medfør af § 36, stk. 5, indrømmes personfradrag.

Til § 4.

Som omtalt i de indledende bemærkninger til afsnittet har man ved forslaget i princippet opretholdt sambeskatningen mellem ægtefæller, men man har dog for indkomstens vedkommende gjort væsentlige undtagelser fra denne sambeskatning, idet hustruen skal skatteansættes særskilt af de i stk. 2 opregnede indkomster.

Når en enlig kvinde ansættes til skat, taler man om „selvstændig ansættelse“. Den ansættelse, der skal foretages for gifte kvinder, bør ikke kunne forveksles hermed, og man har derfor valgt at betegne denne ansættelse som „særskilt ansættelse“ og

indtægten som „særskilt indkomst“. Andre hustruindtægter, der fortsat skal beskattes hos manden, er i bemærkningerne betegnet som hustruens „sideindtægter“; men dette udtryk er ikke anvendt i selve lovforslaget.

Bestemmelsen i stk. 1 træder i stedet for reglerne i statsskattelovens § 7, stk. 1, og § 15 om sambeskatning af ægtefæller for henholdsvis indkomstens og formuens vedkommende. I bestemmelsen er det udtrykkeligt angivet, at det er en forudsætning for sambeskatning af ægtefæller, at hver af ægtefællerne opfylder betingelserne for enten fuld eller begrænset skattepligt her i landet. Sambeskatningsreglen kan altså ikke i sig selv medføre skattepligt for en person, som ikke i øvrigt er skattepligtig her i landet. Må det således i enkelte tilfælde erkendes, at hustruen har bopæl i udlandet, medens manden bor her i landet og ægtefællerne i øvrigt må betegnes som samlevende, vil der ikke være grundlag for at sambeskatte ægtefællerne i videre omfang end, hvad der eventuelt måtte følge af bestemmelsen i § 2, jfr. § 4. Er det omvendt manden, der har bopæl i udlandet, medens hustruen bor her i landet og ægtefællerne også her må anses for samlevende, vil hustruen være at ansætte selvstændigt til skat her i landet i medfør af § 1, jfr. herved bestemmelsen i § 13 om indtræden af sådan skattepligt bl. a. i tilfælde, hvor manden opgiver sin bopæl her i landet.

Fraskilte, fraseparerede og faktisk adskilte ægtefæller beskattes ligesom efter de gældende regler hver for sig.

Om de nærmere regler for sambeskatningens indtræden ved ægteskabs indgåelse og for sambeskatningens ophør ved skilsmisse, separation eller faktisk samlivsophævelse henvises til reglerne i det følgende afsnit og de hertil knyttede bemærkninger.

Med hensyn til den nærmere afgrænsning af de hustruindtægter, der efter stk. 2 foreslås beskattet særskilt hos hustruen, bemærkes, at særbeskatningen i første række skal omfatte hustruens lønindtægt hos fremmede og hendes indtægt ved selvstændig virksomhed. Det er de samme indtægter, der efter de gældende regler giver ret til hustrufradrag. Derimod foreslås hustruer, der medvirker i mandens erhvervsvirksomhed, ikke medtaget under særbeskatningsordningen.

Man har endvidere henført en del andre indtægter under særbeskatningen. Ved overvejelserne heraf har man fundet det naturligt at lægge vægt på, om det drejer sig om indtægter, der træder i stedet for arbejdsindtægt. Det foreslås derfor, at sygeløn, sygedagpenge, invaliderente og arbejdsløshedsunderstøttelse, som oppebæres af hustruen,